

'O, heilige der heiligste plaatsen. Het Nemeton van deze landstreek. Ik ben gekomen om me te aarden en te centreren, zodat mijn gedachten zuiver en ordelijk mogen worden. Ik, Gwenn Lliant, kind van Lune en Bel, dochter van Brânwen, ben gekomen om mijn gedachten aan hem van me af te zetten. Zodat ik mijn beslissingen helder en bedachtzaam kan nemen. Zodat ik de kracht kan voelen en mijn werk op de manier zoals dat door onze voorouders is overgeleverd te uitvoer kan brengen' (Ambiorix, Utrecht, 1991).

'Magie is de kunst en de kunde om veranderingen te bewerkstelligen in het bewustzijn in overeenstemming met de wil' (Aleister Crowley).

De priesteres begon: De Witte Godin van de liefde, de hartstocht en de vruchtbaarheid stond in verschillende tijden en op verschillende plaatsen onder allerlei namen bekend. In Soemer werd ze Inanna genoemd en in Babylonië heette ze Ishtar. De Perzen aanbaden Anahita, terwijl de Kanaänieten, de Hebreëen en de Feniciërs knielden voor het altaar van Anat, ook wel Astarte genaamd. In Egypte droeg ze de naam Isis. In Lydië werd ze Cybele genoemd en bij de Romeinen heette ze Venus. De Grieken kenden haar als Aphrodite.

Ik hef het gouden rozenkruis ter ere van de Witte Godin. Ik kus je voeten. Ik kus je schoot. Ik kus je navel. Ik kus je boezems en ik kus je voorhoofd. Weldra zul je ingewijde worden en tot ons behoren. Weldra zul je als wij zijn.

Het staat vast, dat in de vroege middeleeuwen in deze streken zeer grote bossen voorkwamen. Het Haverterwoud was oorspronkelijk een onderdeel van het Echterbos. Terwijl op het Echterbos gemeenten recht hadden, vindt en in de stukken van 1276 afzonderlijke boerenhoeven als rechthebbenden op het Haverterwoud vermeld. Een ander groot boscomplex in het Selfkantgebied is de Westerheide, het bosgebied tussen Tüddern en Gangelt. Reeds in de twaalfde eeuw wordt het 'Westerholtz' genoemd.

'In het boek registreert de heks alles wat ze tijdens haar leven over hekserij heeft geleerd. Spreuken en bezweringen, rituelen en recepten. Zoals alle andere rituele heksenbenodigdheden is het best dat de heks zelf het boek maakt. Het materiaal van de cover kan leder zijn of stof, en de pagina's kunnen van handgemaakt papier zijn of van perkament. De traditie vereist dat het boek na de dood van de heks wordt vernietigd. Dit is een van de redenen waarom het zo moeilijk is om de 'feiten' over hekserij uit boeken te leren. Hekserij is dan ook vooral een mondelinge traditie.'

Dit schaduwboek is een wiccaboek met invocaties, rituele patronen, toverspreuken, runen, regelgeving over magie, etc. Sommige van deze boeken gaan over van wicca op wicca, meestal bij de initiatie.

Hecht geen geloof aan de verhalen in de meeste andere wiccaboeken dat één enkel schaduwboek vanuit het grijze verleden is overgeleverd, want elke wiccasekte lijkt te beweren dat alleen hun boek het enige echte originele boek is.

1.

Rutger maakte zich los van zijn ouderlijk huis, zijnde de Kleiberghof tussen Nieuwstadt en Sittard, vroeger geheten 'Hoeve Op Roer'. Deze Kleiberghof ligt plompverloren te midden van het Industrieterrein Noord. Dit sinistere gebouw is een typische Zuid-Limburgse carréboerderij uit de late 19e eeuw. Geen jaartalsteen of muurankers. Kenmerkend zijn de witgeverfde getraliede ramen. Het is een carré-boerderij, goed ontsloten gelegen aan de rand van Sittard op een perceel met een oppervlakte van 45 are 5 ca. Er is sprake van een beeldbepalende hoeve, tevens gemeentelijk monument. De locatie heeft vele mogelijkheden vanwege de bijzondere ligging binnen het bestemmingsplan.

De carré-boerderij bestaat uit een centraal gelegen woonhuis met aan weerszijde stallen. Achter de hoofdwoning bevindt zich een mooie binnenplaats. De carré-boerderij bevindt zich over het algemeen in goede staat. Naar gelang van de verdere invulling dient er een verbouwingsplan opgesteld te worden. Maar dat is ook de uitdaging. Deze carré-boerderij geeft een veel privacy, maar ook de mogelijkheden om deze locatie te vormen naar eigen wens binnen de toegestane mogelijkheden. Ruime gewelfde kelder. Hal met toegang tot eenvoudige keuken, kelder, woonkamer,

bijkeuken, bijkamer, toiletruimte.

De verdiepingsvloer is van hout. De bovenruimte bestaat grotendeels uit een grote open niet geïsoleerde ruimte.

De carré-boerderij heeft een toegang middels 2 poorten, 1 welke leidt naar de stallen/ schuur/ opslagruimte en 1 welke leidt naar de binnenplaats. Vanuit de binnenplaats heeft men toegang tot de overige stallen en het woonhuis.

2.

Hij liep de Millenerweg, alias de Haagstraat in. Deze Oude Haagstraat, de verbindingsweg tussen Millen en Limbricht, langs de Kleiberghof, is waarschijnlijk een oude Romeinse verbindingsweg (diverticulum). Het was warm voor de tijd van het jaar. Wild trok hij de jas met een rits dicht. Links en rechts van de weg stonden lindenbomen. Hij passeerde de donjon en het kasteel Millen. De bordeauxrode toegangspoort was gesloten. Nergens was er een bel te bekennen. Rutger klopte eens op de poort. Niemand. Later op de dag probeerde hij het nog eens. De poort stond open. Hij kon zo naar binnen wandelen naar de binnenplaats van Huize Millen. De binnenplaats ademde een rustieke sfeer uit. Zacht zonlicht scheen als strijklicht tegen de muren. Overal de bordeauxrode luikjes en deuren. In het midden van de

binnenplaats stond een kar met hout verder was er niemand te zien. Het geheel ademde een doodse stilte uit. Even verderop lag een herdershond aan een ketting die verveeld opkeek. Het woonhuis was opgetrokken uit speklagen een afwisseling van baksteen met mergel. Op de schuren lagen nog de oorspronkelijke pannen. Het oudere poortpaviljoen, evenals het hoofdgebouw en toren, hadden een leistenen dakbedekking. Langs de muren groeide een ontspringende groene wingerd. Opmerkelijk was de lichtblauwe toegangsdeur van het hoofdgebouw. Het leek alsof hij nog in de grondverf stond.

Vervolgens stak hij de Roode beek over en waande zich in Duitsland. Rutger keek om zich heen. Hij liep het poortgebouw uit en zocht naar de Tiendschuur. Die evenwel verderop lag. Ook de watermolen was binnen handbereik. Hij liep het dorpje in, de grens over, opzoek naar de Proosdij die hij tegenkwam op de Kirchplatz en de Propsteiweg. Een ontzettend grote Limburgse carréhoeve met drie grote rondboogpoorten en muurankers met het jaartal 1703. Het geheel in baksteen opgetrokken met hardstenen omlijsting. Dit gebouw domineerde het hele dorpje. Verder alleen wat 19e eeuwse kleine boerderijen met lage rondboogpoorten die niet meer in gebruik waren. Om vroeger de hooiwagen binnen te rijden in de schuur was een hoge rondboogpoort nodig anders paste de wagen niet.

Gelukkig woonde hij nog wel in een boerderij met een hoge poort. De meeste moderne huizen waren uitgevoerd in een oranjebruine baksteen die zo typisch is voor de jaren 50-60-70 van de vorige eeuw en het geheel een Nederlandse aanblik gaven. Verder waren er de kitscherige huizen uit de voorbije decennia, die paleizen van de eenzaamheid genoemd konden worden.

Het was het dorpje met de meest westelijke kerk van Duitsland, gelegen in het meest westelijke gedeelte van Duitsland dat gelegen was aan de weg langs Isenbruch naar Susteren. Hij bekeek de meest westelijk gelegen kerk van Duitsland en hij trof een zaalkerkje aan. Dit oorspronkelijk vroeg-Romaanse zaalkerkje, gewijd aan Sint Nicolaas, hoorde vroeger bij het kasteel en domineert, nu de kasteeltoren nog slechts een ruïne is, het hele dorpje.

De geschiedenis van de Selfkant en die van Sittard gingen in de periode van 1400 tot bijna 1800 samen. Er is voor Sittard en Susteren eigenlijk ook nu nog alle reden om de Selfkant niet zo zeer als buitenland, maar meer als buitengebied te zien. Er wordt ook precies hetzelfde Limburgse dialect gesproken.

Ook voor de Selfkant voelt dat zo. Deze streek, waarvan de gelijknamige gemeente slechts de noordelijke helft vormt, wordt immers aan drie zijden door Nederlands grondgebied omsloten. Hier lagen vroeger hun Ambten Millen en Born, een aaneengesloten Guliks gebied. De

staatsgrens is hier vanuit de studeerkamer tot stand gekomen. De bevolking zelf had daar geen enkele inspraak in.

3.

Het recente verhaal van de Selfkant

Selfkant is een gemeente in de Kreis Heinsberg in Noordrijn-Westfalen. Het is de meest westelijk gelegen gemeente van Duitsland (5° 55' OL). Zij grenst aan drie kanten, ter hoogte van Sittard, aan Nederland. De grens met Nederland is 27 kilometer lang, de grens met de rest van Duitsland slechts 6 kilometer. Het gebied vormt aldus bijna een enclave aan de oostgrens van Limburg. Het noordwestelijke gehucht Isenbruch is het meest westelijke puntje van Duitsland (der Westzipfel) en ligt slechts 6,5 kilometer van de Maas verwijderd. Met als hoogste punt de Schlounderberg bij Hillensberg met 101,2 meter en als laagste punt het natuurgebied Hohbruch bij Schalbruch met 33 meter boven de zeespiegel. Selfkant is een uitgestrekte, hoofdzakelijk agrarische gemeente die uit een aantal dorpjes en kleine woonkernen bestaat. Uitgestrekte bossen bevinden zich alleen in het stroomgebied van de Roode Beek. De naam 'Selfkant' kan in de oren van Nederlandstaligen wat eigenaardig klinken vanwege gelijkenis met een woord in hun taal. In het verleden werd deze naam in

het Nederlands dan ook wel verkeerdt weergegeven als *Zelfkant*. De naam is afgeleid van het riviertje de *Safel*, of Saeffelerbach, die aan de noordkant dwars door dit gebied stroomt en bij Nieuwstadt in de Roode Beek uitmondt. De naam betekent dus niets anders dan *Safelkant*; hierbij is metathesis opgetreden (wisseling van plaats van medeklinkers). Aan dit beekje ligt ook het dorp Saeffelen, waarvan de naam met de uitgang /-en/ eveneens naar de beek verwijst. Saeffelen werd echter in 1136 voor het eerst vermeld als *Safla*, een Keltisch woord voor 'zandgrond'. De naam wijst aldus op een pre-Romeinse nederzetting.

In de Romeinse tijd liep dwars door de huidige Selfkant de heerbaan van Heerlen (Coriovallum) naar Xanten (Colonia Ulpia Traiana). Tudderem (Teudurum) vormde hierbij een pleisterplaats (statio).

4.

Hij liep de Marktweg in opzoek naar zijn uiteindelijke doel: *'het centrum voor intuïtieve en cognitieve denkvermogens'*, alias 'de najaarsanemoon'. Gevestigd in het buitengoed Alfens. Dat weer onderdeel uitmaakte van Millen-Bruch. Het huidige buurtschap Millen-Bruch is ontstaan uit de vroegere gehuchten van het landgoed Alfens, Beckers, Flecken en Hegem. Ze sloten zich bij

Havert aan en behoorde vroeger tot het Guliker Amt Millen. Aan het begin van de 12^e eeuw was Havert in bezit van de heerlijkheid Wassenberg. Gerard van Wassenberg ging over het patronaatsrecht van de St. Gertrudiskerk van Havert, die hij in 1118 aan de Georgsstift overdroeg. In 1260 bevond zich het plaatselijke gezag over de landerijen en de jurisdictie in de handen van de heren van Millen. Na overdracht van dit gezag aan Heinsberg werden het hof en de landerijen Heinsberger lenen genoemd (huis Burg en huis Wammen). Tot het gerecht Havert behoorden Isenbruch en Schalbruch. Millen-Bruch had in 1828 samen met Havert een inwonertal van 550. Havert vormde met Isenbruch en Schalbruch de gemeente Havert, die weer aan de Selfkant behoorde.

Alfens is een nederzetting in het Saeffelerbeekdal oftewel de Saeffelervallei. De benaming is waarschijnlijk afgeleid van de naam van de eigenaar. Er lag daar een grote carréboerderij annex versterkte burcht met grachten onder de naam Alfens. *Alfen* (14e eeuw), *Alphen* (1526), *Alffen* (1550), waarschijnlijk gaat het hier om een eigendomsnaam. Omdat het landgoed in de 14e eeuw in het Heinsberger leenregister voorkomt is aan te nemen dat het met de Heerlijkheid Millen tot Heinsberg overging. Later werd het aan de kleine zelfstandige leenhof Millen verleend. Vanaf de 14^e eeuw tot aan de

16^e eeuw noemden zich de bewoners naar het landgoed Alfens. Het behoorde tot de parochie Millen.

De huidige boerderij kent een muizentandversiering met daaronder een bloktandversiering over de gehele lengte van de voorkant. Ik heb zo iets nog nooit eerder gezien.

Het betreft een U-vormig gebouw met de poten naar achteren met drie inrijpoorten. Gezien de hoogte van de poorten en de bloktandversiering gaat deze boerderij hoogstens terug tot het begin van de 20^e eeuw.

Misschien einde 19^e eeuw. Jaartalsteen of muurankers ontbreken. Opmerkelijk is dat de voorkant bestaat uit wel tien traveeën.

5.

Hij liep de toegangsweg op. Rechts van hem ontwaarde hij nog enkele bloemen. Het waren de laatste najaaranemonen.

‘Typisch’, mompelde hij.

Het was het huis van de gemeenschap. *Het centrum voor intuïtieve en cognitieve denkvermogens*. Aan de leiding stond Elisa de priesteres van deze gemeenschap. Rutger had haar leren kennen. Zomaar op een dag op het terras van de Zehntscheune in hartje Millen. Het was liefde op het eerste gezicht geweest. Van toen af aan kwam hij geregeld op Alfens en had zich verdiept in de wicca. Totdat hij stuitte op het gebruik van het

zogenaamde 'schaduwboek', waarvan het origineel verdwenen leek te zijn, maar ooit in bezit was van de gemeenschap.

6.

Inleiding

Intuïtie is de eigenschap dat je iets aanvoelt zonder erover te denken. Andere woorden voor intuïtie zijn ingeving of instinct. Letterlijk vanuit het Latijn betekent intuïtie -innerlijk zien-. Mensen die (hoog) sensitief zijn, kunnen een beter ontwikkelde intuïtie bezitten.

Cognitief betekent met betrekking tot het denkproces (het vermogen tot kennende betreffende).

Cognitieve vaardigheden of vermogens hebben te maken met de mate waarin je in staat bent om kennis en informatie op te nemen en te verwerken. Bij het verwerken van informatie spelen allerlei mentale processen een rol. Je hebt je geheugen nodig, maar ook taal, oriëntatie, aandacht en het vermogen om problemen op te lossen, concepten te vormen en dingen voor je te zien. Daarnaast zijn redeneren, rekenen, lezen en schrijven, plannen maken en initiatieven nemen cognitieve functies. Je gebruikt je cognitieve vaardigheden dus voortdurend.

Cognitieve functies zijn verwant aan wat we 'intelligentie' noemen. Je ontwikkelt je cognitieve functies als kind. Hoe goed je deze ontwikkelt, is grotendeels genetisch bepaald.

Wat is cognitieve therapie?

Een van de grondleggers van de cognitieve therapie, de Amerikaanse psychiater Aaron T. Beck, ontwikkelde een theorie en een behandelingswijze waarbij de cognities (gedachten, fantasieën, herinneringen en opvattingen over gebeurtenissen) van de cliënt centraal staan. Cognitieve therapie gaat ervan uit dat het niet de gebeurtenissen zelf zijn die een mens negatieve gevoelens bezorgen en daardoor een bepaald gedragspatroon, maar de gekleurde bril waardoor hij de dingen ziet. Depressieve mensen bekijken bijvoorbeeld of zij inderdaad mislukt zijn in het leven en of andere personen hen werkelijk niet mogen of minachten. Vaak hebben zij alleen hier nog maar aandacht voor. Door deze 'disfunctionele' gedachten om te buigen en te leren om gebeurtenissen anders te interpreteren komt er een objectievere kijk op de eigen gevoelens en waarnemingen en kunnen negatieve gevoelens verdwijnen, waardoor ook het gedrag verandert.

Er bestaan snelle, evaluatieve gedachten. Dit noemen we *automatische gedachten*, die niet het resultaat zijn van

overwegingen of redeneringen. Deze gedachten lijken spontaan op te komen; ze verschijnen vaak heel snel en kortstondig. Je bent er nauwelijks van bewust; waarschijnlijk merk je meer van de emotie of het gedrag dat eruit volgt. Zelfs als je je bewust bent van je gedachten, accepteer je ze waarschijnlijk zonder enige kritiek en neem je aan dat ze waar zijn. Het komt niet in je op om ze ter discussie te stellen. Als je deze automatische gedachten hebt geïdentificeerd, kun je de juistheid ervan onderzoeken. Dan doe je een automatische *reality check*. In cognitieve termen: als disfunctionele gedachten worden onderworpen aan een objectieve beschouwing, veranderen over het algemeen de emotionele, gedragsmatige en lichamelijke reacties.

7.

Christendom en Neopaganisme

Christendom en Neopaganisme overlappen wanneer de overtuigingen of praktijken van de ene religieuze weg invloed, of worden door de andere aangenomen.

Historisch gezien, het christendom soms nam voordeel van de traditionele heidense overtuigingen als het zich uitbreiden naar nieuwe gebieden - een proces dat bekend staat als inculturatie. Zo nieuw opgerichte kerken nam op sites, praktijken of beelden die behoren